

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

حزب کار ایران – توفان

۰۱ جنوری ۲۰۱۴

رسانه های امپریالیستی حامیان دروغین طبقه کارگر ایران

" انسانها درسیاست همیشه قربانیان ساده دل فریب و خود فریبی بوده و خواهند بودتا زمانی که نیاموزند منافع طبقاتی این یا آن گروه را در پشت عبارت های اخلاقی، مذهبی، سیاسی و اجتماعی و وعده های آنها جست و جو کنند . " سه منبع و سه جزء مارکسیسم (لنین)

متأسفانه برخی از فعالان کارگری ساده اندیشانه تصور می کنند ارزشهای ماوراء طبقاتی به نام حقوق بشر وجود دارد که مورد حمایت حتی امپریالیستهاست . در صورتی که واقعیتهای روزمره زندگی نشاندهنده این است که " حقوق بشر " ابزاری در دست آنها برای پیشبرد منافع طبقاتی شان می باشد. آنها اساساً برای بشر پیشیزی ارزش قائل نیستند! در همین مورد برای تحقق حقوق بشر دربیانیه حزب ما که به بهانه شصت و پنجمین سالگرد حقوق بشر انتشار یافته است چنین می خوانیم:

"مبارزه برای تحقق حقوق بشر از مبارزه به ضد امپریالیسم، صهیونیسم و ارتجاع داخلی می گذرد. حقوق بشر امپریالیستی حقوق بشری است که ابناء بشر را به دسته ای از انسانهای مستحق شکنجه و بی حقوق و وحشی و غیر متمدن، با حجاب و مسلمان و مسلمان سیاسی و یا به دسته دیگری از انسانهای به اصطلاح "لایک"، "مدرن"، بی حجاب و مسلمان غیر سیاسی، هوادار خصوصی سازی، سازمان تجارت جهانی، جامعه باز ... که شایسته برخورداری از حقوق بشر هستند، تقسیم می کند. چنین تفکر بیمارگونه جرج بوشی و یا تونی بلری با تفکر خمینی و لاجوردی فرقی ندارد و پیروان این دو تفکر نیز هر دو از یک قماشند. " بیانیه حزب کار ایران(توفان) ۲۰ آذر ۱۳۹۲

"در مصاحبه ای تلویزیونی خبرنگار سی بی اس از مادلین آلبرایت، وزیر خارجه وقت امریکا، در مورد تأثیر تحریمها در عراق می پرسد: " ۵۰۰ هزار کودک عراقی مرده اند که از تعداد قربانیان هیروشیما هم بیشتر است. آیا نتیجه ارزش این را دارد؟" و آلبرایت در پاسخ می گوید که "این انتخاب بسیار دشواری است اما ما فکر می کنیم بهائی که می پردازیم ارزش آن را دارد."

می بینید: به همین سادگی، این ۵۰۰۰۰۰ کودک اساساً در قاموس آنها بشر نیستند که حقوقی داشته باشند! هرروز شاهد بمباران و کشتار زن و کودک افغان و پاکستانی و غیر نظامیان توسط هواپیماهای بدون سرنشین امریکائی و پیمان ناتو هستیم ، آنها هم بشر محسوب نمی شوند!

این حضرات امپریالیستها که تا به حال در کشورهای متعددی از جمله در کوریای شمالی و کوبا و عراق و ایران و شیلی از حربه تحریم علیه مردم و به منظور برانگیختن و ایجاد شورش علیه دولت مرکزی استفاده کرده اند (همچنان

که با راه انداختن تظاهرات با کاسه و قابلمه خالی علیه دولت آینده زمینه های کودتا علیه او را فراهم کردند) و اصلاً جان مردم هم برایشان پیشیزی ارزش نداشته است ، چگونه نگران مشکلات و وضعیت معیشت و خواسته های طبقه کارگر شده اند که در رسانه های خود، بخشی را، به مسائل کارگران اختصاص داده اند؟

آنها با صراحت، تمام بار ها هدف از تحریمها را ایجاد زمینه برای شورشهای اجتماعی علیه حکومت مطرح کرده اند تا بتوانند درشرایطی که حاکمیت درضعف کامل و رو در روی مردم قرار دارد به تسلیم کامل وادارند و درازای تضمین بقاء حاکمیت ولایت فقیه ، کشور را همه جور چپاول کرده و به زیر سلطه کامل خود بیرند.

امپریالیستها ازطرفی با تحریم فروش کالاها و لوازم و قطعات و مواد اولیه صنایع و تحریم خرید نفت و مبادلات بانکی، کارخانه ها را به ورشکستگی و کارگران را به بیکاری می کشانند و از طرف دیگر توسط رسانه های مثل رادیو فردا و بی بی سی و دویچه وله و غیره برای کارگران در ظاهر اشک تمساح می ریزند و در واقع از تشدید گرفتاریها و مشکلات و مصائب کارگران دلشان از شادی قنچ می زند که به هدفشان که تشدید هر چه بیشتر بحران و نارضایتی بوده است، نزدیک شده اند.

جالب اینجاست که رسانه های امپریالیستی وقاحت و بیشرمی را به جانی رسانده اند که خود را نه تنها دلسوز کارگران بلکه مدافع منافع ملی ایران هم می خوانند جا بزنند. همین بی شرفها که دیک چنی معاون ریاست جمهوری گذشته شان (بوش) با صراحت اعلام کرد که قصد دارند ایران را به ۲۱ کشور کوچک تجزیه کنند .

آنها می خواهند سازش و خیانت و وطن فروشی آخوندهای حاکم را اقدامی در جهت دفاع از منافع ملی جلوه دهند و برای این اقدام با اعتبار و نفوذ معنوی و شخصیت های کارگری مبارز هم بازی کنند. طبیعی است که نباید دردام دشمن طبقاتی افتاد ، زیرا رسانه های امپریالیستی دنبال منافع خود هستند. ممکن است استدلال شود باید از "هر وسیله و امکانی" برای رساندن صدای طبقه کارگر به گوش مردم و جهانیان و در جهت سازماندهی مبارزات آنها استفاده شود. در این مورد باید توجه کرد که هدف مقدس اتحاد و همبستگی طبقه کارگر و زحمتکشان به وسایل و امکانات سالم و بیش از هر چیز به رهبران و فعالینی صادق و شجاع و مورد اعتماد و با نفوذ و خوشنام احتیاج دارد.

سلطنت طلبان با میلیاردها دالر ثروت دزدیده شده از مردم و امکانات بسیار زیاد، یا مجاهدین با میلیونها دالر کمک مالی صدام و کشورهای مرتجع عرب و درحال حاضر کمک اسرائیل و امریکا و داشتن تلویزیون و نشریات ، هیچ گونه پایگاهی در بین مردم ندارند. ولی یک کارگر زندانی مثل رضا شهابی که از کار اخراج شده و بی پول و امکانات است از چنان نفوذ معنوی نه تنها در جنبش کارگری و سندیکائی بلکه در جنبش مردمی برخوردار است که لرزه به اندام آقای ربیعی وزیر کار و همه کابینه امنیتی و ساواکی حسن فریدون روحانی می اندازد.

باید مراقب بود و نتیجه سالها تلاش و کوشش و فداکاری و مقاومت و ایستادگی را مفت و مجانی به پای دشمنان طبقاتی نریخت. نه رضا پهلوی ونه هیچ نیروی بورژوازی ضد کارگری نمی تواند حامی و دلسوز کارگران ایران باشد. هدف همگی شان سوارشدن بر گرده کارگران و کشاندن آنها به زیر چتر ارتجاعی خود است. کارگران ایران فقط با تکیه به نیروی مستقل خویش و آگاهی و تشکیلات است که می توانند کشان کشان آزادی را به چنگ آورند و حق خود را از حلقوم رژیم سرمایه بیرون کشند.

نقل از توفان الکترونیک شماره ۹۰ نشریه الکترونیک حزب کارایران دی ماه [جدی] ۱۳۹۲

www.toufan.org